

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 14-09-5613 מאירי נ' לוי ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת אפרת בוסני

תובע ירון מאירי

נגד

נתבעים
1. שימי לוי
2. פורטל נומיינד
3. שמעון קורקוס

פסק דין

1
2 לפני תביעה על פי הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982.
3
4 לטענת התובע, הנתבעים שיגרו אליו 69 דברי פרסומת, בין התאריכים 13.7.31 - 14.10.26, באמצעות
5 הודעות אלקטרוניות. התובע טוען כי לא נתן הסכמתו לכך, והוא תובע פיצויים ללא הוכחת נזק על פי
6 הוראות סעיף 30א(י) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת").
7
8 לבקשת התובע הנתבע 2 נמחק מהתביעה, וזו נותרה כנגד "פורטל נומיינד" ומנהל הפורטל, הנתבע 3.
9
10 לטענת הנתבעים בכתב ההגנה, פורטל "נומיינד" קיים 12 שנים ולו אתר אינטרנט בתחום הרוח
11 ואורח החיים הבריא. במסגרת הפורטל, אחת לשבוע, מתפרסם חינם דיור של עיתון שבועי עם מידע
12 על מגוון נושאים בתחום הבריאות והרוח. בכתב ההגנה נטען כי חזון הפורטל הוא להביא אנשים
13 לחיות אורח חיים בריא ושלוש פנימי ועולמי. משלוח "דואר זבל" אינו נכלל בחזון זה. לגופו של עניין
14 נטען כי התובע נרשם לדיוור באתר נומיינד בכתובת yaron.tmunali@gmail.com סימן וי ואישר
15 קבלת הדיוור ולחץ לאחר מכן על כפתור "רשמו אותי בבקשה". רק בסיום ההרשמה, באישורו
16 המוקדם של התובע, שלחה אליו מערכת הדיוור האוטומטית את עיתון השבועי. התובע "פתח"
17 במרבית המקרים את הדיוור וקרא אותו, ולא ביקש להסיר את עצמו ברשימת הדיוור אליו הוא
18 נרשם, אף שיכול היה להסיר את עצמו בלחיצה על הכיתוב "הסרה" בתחתית כל דיוור ובעוד 4
19 דרכים נוספות. עוד נטען כי מערכת הדיוור הינה אוטומטית ופועלת רק על פי הרשמה מוקדמת של
20 הנמען וכי הרישום לתקנון כפוף לתקנון "נומיינד", לפיו ניתן לבטל הסכמה לשימוש בפרטים
21 אישיים במשלוח הודעה לאתר. דבר שאף הוא לא נעשה על ידי התובע.
22
23 הצדדים העידו בפניי וחזרו על טענותיהם. הנתבע הבהיר בעדותו כי הייתה היכרות מוקדמת עם
24 כתובת הדוא"ל של התובע אליה נשלח הדיוור. מדובר בכתובת בית עסק קודם של התובע בשם:

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 5613-09-14 מאירי נ' לוי ואח'

תיק חיצוני:

1 "tmunali" ממנו נעשו פניות לנתבע. הנתבע הציג דוגמא לפנייה של עובדת בית העסק הקודם של
2 התובע מכתובת דוא"ל "michal.tmunali@gmail.com" לקבלת מידע. (הפנייה סומנה נ/1).
3 לדבריו הייתה פניה למשלוח פרסומים לבית העסק של התובע. עוד הוצג דו"ח המלמד כי התובע
4 קרא את הדיוור שנשלח אליו לכתובת "yaron.tmunali@gmail.com" (סומן נ/2). הנתבע העיד
5 עוד כי כל שנות קיום הפורטל לא הוגשה נגדם תביעה וכי מדובר בעיתון חנימי, וקיימת מערכת
6 בקרה חיצונית הבודקת את חוקיות פעילותם. הנתבע הציג דו"ח המפרט תשלומים ששולמו בשנים
7 2013-2015 לחברת הבקרה החיצונית (סומן נ/3).
8

9 התובע העיד כי הפרסומים לא נשלחו לכתובת הדוא"ל שלו אלא לכתובת של אחר, וכי "פתח" את
10 הדיוור אולם לצורך איתור הנתבעים. אותם לטענתו איתר רק לאחר הגשת התביעה, באמצעות
11 איגוד האינטרנט הישראלי.
12

דיון והכרעה

13
14
15 "דבר פרסומת" על פי סעיף 30א לחוק התקשורת הנו: "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד
16 רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת".
17

18 "מפרסם" על פי סעיף 30א לחוק התקשורת הוא: "מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת
19 כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי
20 לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, או מי שמשווק את נושא דבר הפרסומת בעבור אחר;
21 לעניין זה, לא יראו כמפרסם מי שביצע, בעבור אחר, פעולת שיגור של דבר פרסומת כשירות בזק
22 לפי רישיון כללי, רישיון מיוחד או מכוח היתר כללי, שניתנו לפי חוק זה".
23

24 בחנתי את תוכן ההודעות שצורפו לכתב התביעה. אף שמדובר ב"עיתון" חניס בתחום הרוח
25 והבריאות הכולל מאמרים ודברי הגות בתחום, נכללים בו הצעות והמלצות שונות לרכישת טיולים,
26 שירותים, סדנאות ועוד, באופן שיש בכך לעודד את הנמען ל"רכישת מוצר או שירות או לעודד
27 הוצאת כספים בדרך אחרת", כמשמעות המונח "דבר פרסומת" בחוק. הנתבע 1, והנתבע 3 מכוחו,
28 באים בגדר הגדרת המונח "מפרסם" על פי החוק.
29

30 שיגור "דבר פרסומת" כמשמעות המונח בחוק התקשורת, מחייב, על פי החוק, קבלת הסכמה
31 מפורשת ומראש של הנמען.
32

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 5613-09-14 מאירי נ' לוי ואח'

תיק חיצוני:

1 סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת קובע: "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה,
2 מערכת חיוג אוטומטית, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת
3 מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם
4 מפרסם לנמען שהוא בית עסק, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים
5 לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה".

6
7 הנתבעים לא הוכיחו קיומה של הסכמה מפורשת ומראש מצד התובע למשלוח הדיוור לכתובת
8 הדוא"ל נשוא התביעה. הנתבעים לא הציגו פנייה של התובע אליהם בו מסר התובע את פרטיו. פניית
9 עובדת התובע, מיכל, בדוא"ל michl.tmunali@gmail.com (נ/1) אין בה ללמד על הסכמת
10 התובע. כתובת הדוא"ל של מיכל איננה כתובת הדוא"ל של התובע, ואין בפניית "מיכל" משום
11 הוראה למשלוח הודעות פרסומות לתובע, כטענת הנתבעים, וגם לא אינדיקציה להסכמת מפורשת
12 של התובע לכך.

13
14 הנתבעים הציגו דו"ח חברת בקרה חיצונית של מערכת הדיוור שלהם (נ/2) לפיה התובע "פתח" וקרא
15 דיוור שנשלח. לאור דרישת המחוקק כי הסכמת הנמען לקבלת דברי פרסומת תעשה מראש, אין בכך
16 משום הסכמה מצד התובע לשגור דברי הפרסומת.

17
18 מכאן שהנתבעים לא עמדו בתנאים המאפשרים שיגור דברי פרסומת על פי החוק, והפרו את הוראות
19 סעיף 30א לחוק התקשורת.

20
21 סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת מסמיך את בית המשפט במקרה של הפרת הוראות חוק התקשורת,
22 לפסוק פיצויים לדוגמה ללא הוכחת נזק, בסכום שאינו עולה על 1,000 ₪ בשל כל דבר פרסומת
23 שקיבל הנמען בניגוד להוראות חוק התקשורת. מדובר ברף העליון, ואין משמעות הדבר שכל אימת
24 שיופר החוק יהיה התובע זכאי לתשלום זה.

25
26 בנוגע לפסיקת שיעור הפיצוי נקבע בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת כדלקמן:
27 "בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים
28 להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:

29 (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;

30 (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;

31 (ג) היקף ההפרה".

32

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 5613-09-14 מאירי נ' לוי ואח'

תיק חיצוני:

1 הפסיקה המנחה בעניין השיקולים שעל בית המשפט לשקול לעניין גובה הפיצוי לדוגמה נקבעה
2 בעניין רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי [פורסם בנבו] (4.8.2014) ו- רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון
3 בע"מ [פורסם בנבו] (27.7.2014). על פי הלכות אלה, יש לבחון את תכלית החוק: אכיפה והרתעה
4 אפקטיבית ועידוד הגשת תביעות מצד אחד, יחד עם מידתיות מצד שני. לשם כך יש לשקול את
5 נסיבות ביצוע ההפרה, את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני אם לאו); את התנהגות הנתבע; את הרווח
6 הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו); את מספר דברי הפרסומת שנשלחו לתובע (ואותן בלבד),
7 וכמה הודעות נשלחו לכל כתובת (אם מדובר במשלוח בודד לכל כתובת או בהרה חוזרת ונשנית).
8 בנוסף, על הפיצוי להיות מידתי, ולא מעבר לנדרש לשם השגת תכליות החוק, והוא נועד לכוון את
9 התנהגות המפרסם, באופן שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו.

10
11 במסגרת השיקולים יש להבחין גם בין משלוח דברי פרסומת ללא הסכמת הנמען, לבין משלוח דברי
12 פרסומת לאחר שהתבקשה הסרה. המקרה הראשון הוא חמור יותר, ומיגורו הוא ביסוד תכלית
13 החוק.

14
15 התובע לא ביקש להסיר את שמו מרשימת התפוצה של הנתבעים ולא ביקש להפסיק לשלוח אליו
16 הדיור לדוא"ל. בהקשר זה היה בידי התובע לעשות זאת על ידי לחיצה עלך "הסרה" בסוף כל דיור,
17 ואף לפנות באמצעים אחרים, נגישים אף הם, לנתבעים בבקשת הסרה. כך בדוא"ל, מכתב, פקס,
18 טלפון ואף באתר הבית של הפורטל. התובע אישר בעדותו כי יכול היה להסיר. (עמ' 2 שו' 7
19 לפרוטוקול הדיון). אינני מקבלת את טענת התובע כי לא הצליח לאתר את הנתבעים. בפרסום נרשמו
20 פרטי הפורטל, לרבות דרך התקשרות טלפונית. חוק התקשורת אינו מטיל חובה על נמען לפעול
21 להסרת דברי פרסומת. הפסיקה אף קובעת כי מקום בו השולח מאפשר לנמען הסרה מרשימת
22 התפוצה, אלא שהנמען אינו מסיר את עצמו מרשימת התפוצה, אין הדבר "מכשיר" את הפרות
23 השולח, וגם אין הדבר, שולל מהנמען פיצוי. עם זאת נמען הנמנע משיגור הודעת סירוב, ניתן לראות
24 בהתנהגותו משום גילוי דעת כי אין הוא רואה בפרסום משום מטרד משמעותי, והימנעותו תילקח
25 בחשבון בין השיקולים אותם שוקל בית המשפט בעת קביעת שיעור הפיצוי.

26
27 שמעתי את העדויות, שקלתי את הטענות של הצדדים ואת האמור בכתב הטענות והמסמכים
28 שהוצגו בפניי. אף שמצאתי כי מדובר בדבר פרסומת וכי לא הוכח כי התובע נתן את הסכמתו
29 המפורשת ומראש למשלוחו אליו, אני מוצאת בנסיבות תיק זה, ועל יסוד השיקולים לעיל לקבוע
30 פיצוי מופחת מהתקרה הקבוע בסעיף 30א(ג) לחוק. טעמי יפורטו להלן.

31
32 לא מצאתי כי מדובר בפרסום פוגעני. דברי הפרסומת הם עיתון שבועי עם מידע חנים על מגוון
33 נושאים בתחום הבריאות והרוח. פרסומים אלה כוללים לצד נושאים שיווקיים גם מאמרים והגות.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 5613-09-14 מאירי נ' לוי ואח'

תיק חיצוני:

1 טענת הנתבע כי לאורך כל שנות קיומו של הפורטל, לא הוגשו נגדם תביעות בנושא, לא נסתרה. לא
2 הוכח כי הנתבעים הפיקו רווח כלכלי ישיר מהדיוור לתובע, והתרשמתי כי משלוח הודעות ספאם
3 אינו בא בגדר חזון הפורטל וכי הנתבעים אינם מפריס סדרתיים הנוהגים, דרך קבע, לשלוח דברי
4 פרסומת לנמען ללא הסכמתו. בנוסף, הנתבעים הציגו מנגנוני הגנה ופיקוח, הן בקיומה של מערכת
5 אוטומטית המדוורת אך ורק למי שמבצע את תהליך הרשמה במערכת והן בקיומה של מערכת
6 בקרה חיצונית בעלות גבוהה (נ/3).

7
8 התובע קרא לפחות חלק מהפרסומים שנשלחו אליו בדיוור (נ/2), ומשעשה זאת יותר מפעם אחת,
9 נראה כי הפיק מכך תועלת. בנוסף, בכל אחד מהפרסומים שדוורו לתובע קיימת אפשרות הסרה
10 מרשימת התפוצה, על ידי לחיצת פשוטה על המילה "הסרה". התובע, אף שכאמור לא היה חייב,
11 יכול היה להסיר את עצמו מרשימת התפוצה של הנתבע, אולם הוא בחר לקרוא את הפרסומים, ולא
12 להסירם עד המועד בו הגיש את התביעה.

13
14 אינני מקבלת את טענת התובע כי לא ידע את זהותם של הנתבעים. התובע יכול היה לאתר את זהות
15 הנתבעים מדברי הפרסומת ולבטח משקרא את הדוורים ש"פתח". התובע, שקר לפחות חלק
16 מהפרסומים, יכול היה לדעת כי דברי הפרסומת המתקבלים מהנתבעים אינם מסכנים אותו
17 בפעולות ההסרה, וגם מטעם זה היה באפשרותו להסיר את עצמו מרשימת הדיוור בנקל. במקום
18 זאת המתין התובע שנה וחצי ול- 69 דברי פרסומת. התובע גם לא פנה אל הנתבעים בבקשה להסרה
19 קודם לתביעה. בהתנהגות זו של התובע אני מוצאת משום חוסר תום לב מובהק, אשר יש בו לפועל
20 לחובת התובע בכל הקשור לשיעור הפיצוי שייפסק לזכותו על פי החוק.

21
22 מתיק זה והן מתיקים אחרים שהתקיימו בענייניו של התובע בפני, מדובר בתובע סידרתי. לגבי תובע
23 זה נקבע מפי כב' הרשם הבכיר צ. אלמוג בת"ק 23133-10-14 ירון מאירי נ. חב' mb global כי
24 מדובר בתובע שבשנת 2004 הגיש לא פחות מ-33 תביעות בנושא. תובע המעודד אחרים לפנות אליו
25 על מנת שיכין תביעות עבורם, ויקבל תשלום על בסיס הצלחה ולמעשה במי שמבקש "להפוך את
26 הגשת התביעות במסגרת החוק לתעשייה של ממש, בין עבורו ובין עבור אחרים, באופן שיש בו כדי
27 להחשיד בתאוה לרווח כספי אישי המצדיקה הפחתת הפיצוי."

28
29 אמנם על פי הפסיקה עצם העובדה שתובע הוא "תובע סדרתי", המגיש מספר תביעות לבית משפט
30 בעניין דומה ומקבל פיצוי שמשמש לו גם "מקור הכנסה", אין בה, כשלעצמה, לפגוע בתום ליבו של
31 תובע. אולם אני שותפה לדברי כב' בית המשפט בעניין ת"ק 23133-10-14 כי יש בכך בנסיבות העניין
32 שלפניי, ולאור השיקולים שפרטתי להפחית את הפיצוי שייפסק לזכותו. מסקנה זו עולה בקנה אחד
33 עם קביעת כב' השופט רובינשטיין בעניין גלסברג לפיה: "אולם, אין באמור כמובן כדי לפגוע בשיקול
34 דעתם של בתי המשפט, ככל שימצאו לנכון לקבוע למשל, כי תובע פלוני מייצר תביעות חדשות

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 5613-09-14 מאירי נ' לוי ואח'

תיק חיצוני:

1 **לבקרים, מה שעל פניו עלול להחשיד בתאוות רווח אישי, ועל כן לתקבל תביעתו בשיעור מופחת".**
2 (עמ' 10 לפס"ד).

3
4 התרשמתי כי הנתבעים אינם מפרים סדרתיים הנוהגים, דרך קבע, לשלוח דברי פרסומת לנמען ללא
5 הסכמתו. הנתבע העיד כי לא הוגשו נגדם תביעות בעניין, ועדותו לא נסתרה. בנוסף, הנתבעת הציגה
6 בכתב ההגנה ובעדותה מנגנוני הגנה ופיקוח, הן בקיומה של מערכת אוטומטית המדוורת אך ורק
7 למי שעושה, לטענתה, תהליך הרשמה מפורשת והן בקיומה של מערכת בקרה חיצונית שהיא נושאת
8 בעלותה (כמפורט ב- נ/3).

9
10
11 אשר על כן, במכלול נסיבותיו של תיק זה כמפורט לעיל ראיתי לפסוק לתובע פיצוי גלובאלי בסכום
12 של 5,000 ₪. לטעמי סכום זה יש בו איזון ראוי בין תכלית החוק, הרתעה אפקטיבית ומידתיות.
13 תכלית החוק אינה עונשית, ואני מוצאת כי די בפיצוי שפסקתי להרתיע את הנתבעים מפני הישנות
14 מקרים דומים.

15
16 לאור האמור הנתבעים 1 ו-3, יחד ולחוד, ישלמו לתובע סך של 5,000 ₪. סכום זה ישולם בתוך 30
17 יום מהיום.

18
19 הסכום שפסקתי מהווה חלק קטן של סכום התביעה. בנוסף בתביעות מסוג זה, ובהתחשב בהיקף
20 העבודה שהושקעה בתיק זה על ידי התובע שכאמור הגיש 33 תביעות בשנת 2014 באותו עניין, אינני
21 עושה צו להוצאות.

22
23 **המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.**

24
25 ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום מקבלת פסק הדין.

26
27
28
29 ניתן היום, כ"ט ניסן תשע"ה, 18 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 5613-09-14 מאירי נ' לוי ואח'

תיק חיצוני:

אפרת בוסני, שופטת

1
2
3
4